

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 29 Bts TEL. 2.74.23

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

	Annual	6 luni
Pentru instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații po- litice, organizații de masă și presă	2.500	1.500
Pentru particulari	1.600	800

INTRECERILE PATRIOTICE DE LUPĂ DIN GRECIA SUBJUGATĂ

PENTRU ÎNTÂMPINAREA ZILEI DE 28 OCTOMBRIE, CÂND
SE IMPLINESC 2 ANI DELA ÎNFIINȚAREA COMANDAMEN-
TULUI GENERAL AL ARMATEI DEMOCRATE A GRECIEI,

FRANCTIRORII DIN VOLO CHIAMĂ LA INTRECERE PATRIOTICĂ DE LUPĂ PE CEILALȚI FRANCTIRORI DIN GRECIA SUBJUGATĂ ÎN DUCEREA RĂZBOIULUI PENTRU LIBERTATE ȘI INDEPENDENȚĂ NAȚIONALĂ A GRECIEI

Un grup de francitirori ai Armatei Democratice a Greciei, care acționează în orașul Volo și în regiunea acestuia, a ținut la 1 Octombrie o reuniune în care s'a vorbit despre: „DOI ANI DE EXISTENȚA A ARMATEI DEMOCRATE”. După ce a fost ascultat raportul asupra activității anuale a Armatei Democratice și cari sunt îndatoririle speciale pe cari le incumbă proclamarea întrecerii între francitirorii Armatei Democratice a Greciei, s'a hotărât următoarele:

1. Să-și înteească întreaga lor activitate și să se lupte cât mai grele dușmanului în oraș și în regiunile apropiate, făcându-i viața insuportabilă și făcând din orașul Volo un înflăcărat centru revoluționar.

2. Să înteească activitatea propagandistică, în oraș și în special

printre membrii Gărzilor Naționale. Să-și însușească cât mai bine tehnica militară și priceperea în retenția strategică. Să devină un exemplu în ceea ce privește moralul, disciplina și comportarea lor generală.

Francitirorii din Volo scriu: „**Ne adresăm tuturor francitirorilor din orașele Greciei și îi chemăm la întrecere, în următoarele condițiuni:**

1. Care din grupe va extermina mai mulți monarho-fasciști și va arunca mai multe obiective în aer.

2. Care din grupe va obține cele mai multe înrolări pentru Armata Democrată.

3. Care dintr'acestea va realiza cele mai multe ambuscade și va avea cele mai multe ciocniri cu inamicul.

4. Care din grupe va activa mai intens în munca de educare.

5. Care din grupe va ridica în gradul cel mai înalt, nivelul politic și ideologic al luptătorilor. Care din grupe va reuși să obțină cea mai perfectă disciplină și un moral cât mai înalt.

Părintele înlocuiește în luptă pe fiul său

Kondoianis-tatăl, a trimis redacției ziarului „Exormisis”, care apare în Grecia Liberă o scrisoare cu următorul conținut:

„În ziarul nostru „Exormisis” din 1 Sept. 1948 am citit reportajul asupra activității eroice a sublocotenentului dintr'o grupă de diversiune, Tânase Kondoianis, care este fiul meu. Nu m'am întristat că a fost rănit. Însă mi-a părut rău că a lăsat un loc gol. Eu, tatăl său, sunt gata să ocup acest loc gol pe care l-a lăsat fiul meu. Aș fi vrut să vă rog să mă lămurii, dacă fiul meu a fost transportat în vreun spital și cu acest prilej, să transmiteți Comandantului nostru general cererea mea, că doresc a înlocui pe fiul meu, așa după cum ați dată m'a înlocuit el pe mine atunci când am fost rănit.

Înainte pentru victorie!

VASILE KONDOIANIS”.

Ziaristii din Republica Populară Română protestează împotriva condamnării la moarte a ziaristului **MANOLIS GLEZOS** de către guvernul monarho-fascist din Atena

Ziaristii din Republica Populară Română au aflat cu adâncă indignare despre odioasa sentință de condamnare la moarte pronunțată de Tribunalul Militar Special din Atena, împotriva lui Manolis Glezos, redactor-șef al ziarului „Rizospastis”, organ central al Partidului Comunist Grec. Erou național al poporului grec, Manolis Glezos a fost acela care în clipa când Partidul Comunist Grec a chemat poporul la luptă împotriva cotoșitorilor hitleriști a smuls drapelul cu svastica de pe Acropole și, înălțând drapelul național, a dat semnalul pentru deslănțuirea mișcării de rezistență. Ocupanții hitleriști l-au condamnat la moarte, dar n'au izbutit să-l execute. Aceeași crimă o pun la cale azi noii cotoșitori ai Greciei, imperialiștii anglo-americieni, prin slugile lor din Atena.

În numele ziaristilor din Republica Populară Română care văd în Manolis Glezos pe ziaristul luptător pentru cauza poporului său, pentru libertatea și independența Patriei sale, Sindicatul Ziaristilor Profesioniști înfierează cu toată energia această nouă și mârșavă crimă pe care o pregătește guvernul monarho-fascist din Atena, la ordinele imperialiștilor anglo-americieni.

CONTRIBUȚIA FEMEEI IN LUPTA

Cronica zilei

FEMEI PARTIZANE

Din timpul eroinelor Haidos Dzavela, Mantos Mavrogheni și al Bubulinei (1), în Grecia nu s'au mai pomenit femei cu arma pe umăr. Și acum acestea au luat din nou armele și încă de-abinelea. În ELAS apăruseră cele dintâi grupuri de partizane, însă cele de astăzi sunt cu totul altceva. Acum, contribuția femeii în lupta armată a luat o dezvoltare atât de mare, încât există companii și batalioane, în cari numărul femeilor luptătoare atinge patruzeci la sută și uneori cincizeci la sută.

Imbrăcată în costum kaki, în bocanci, cu chipiul așezat într-o parte pe părul bogat, și cu arma automată la umăr, femeia ia o înfățișare cu totul nouă și despre care nimeni nu poate spune că este urită. „Le stă bine în ținuta militară” ar spune croitoresele.

Pentru femei, războiul este ceva nou și multe anecdote circulă în legătură cu primul contact al acesteia cu aspra viață partizană. Însă nimeni nu se naște luptător iscusit. Totul se învață, până și eroismul. Iar femeia, care la capitolul „război” trebuia să învețe totul dela început, a trecut prin această școală aspră, trece zilnic și o scoate la capăt cu demnitate și vitejie. La început, a avut de înfruntat mii de dușmani, până și lipsa de înțelegere din partea luptătorilor. Erau câțiva cari păstrând vechile păreri, subestima femeia considerând-o ca pe „o jumătate”. Se spunea de pildă: Femeia în război? vezi-ți de treabă... dacă n'ar lua bărbatul arma în mâini...

Dar au văzut însă, că femeia desconsiderată, subestimată, această „jumătate” cum i-se spunea, — cu inteligența ei și cu sânguința ei, — învață și asimilează tot ceace i-se spune și mai bine chiar decât mulți dintre criticii ei mustăcioși, cari vrând nevrând și-au schimbat părerea. La început, lucrurile erau puțin pripite, ca de altfel orice început.

Într-o unitate, pusese, într-o

seară pe o nouă și tânără partizană să stea de straajă.

— Ia-ți arma și stai aici două ceasuri, i-a spus comandantul. Iar când vei auzi, sau vei vedea ceva suspect să strigi: „Cine e?” și „La arme...”.

„Cine e?, cine?”; acesta era ordinul pe care trebuia să-l țină minte tânăra partizană, care era mica țărăncuță, neînvățată, abia eșită în lume.

În jurul ei noaptea se întindea amenințătoare, — iar ea trebuia să stea în locul acela singură, având ca singur tovarăș pușca ei, această pușcă nouă pe care deabea învățase s'o mânuiască.

Sus pe munți noaptea este plină de sgomote: șacali, vulpi și multe alte, iar atunci când îți-a frică le auzi însutit... Când trecea câte un gușter prin frunzișul uscat al pădurii, partizana striga: „Cine e”? Câte un iepure sărea mișcând frunzele. „Cine e, cine e”? Tresărea speriată noua sentinelă cu arma întinsă... Când s'au dus s'o înlocuiească, ea a mărturisit camarazilor ei, că răgușe strigând două ore fără întrerupere „Cine, e, cine e”? În drum spre tabără, partizana a întrebat pe comandantul de pluton:

„Spune camarade, ce înseamnă acest „Cine e”? Este cumva vreo vrajă?” Instructorii țărăncuței uitaseră, după cum ați înțeles, să-i explice la teorie, aceste cuvinte...

Aceasta se petrecea la început. Veți întreba: dar astăzi cum este? Copiez din jurnalul unui batalion: „Lupta dela Pie-rea, 26 Octombrie... După atacul nostru împotriva satului Sfikia, când batalionul nostru, după ce-și îndeplinise misiunea și se retrăgea, ne-am dat seama că lipsea cineva dintre noi. Era un camarad rănit pe care-l lăsasem în sat, în acest sat, care fusese ocupat între timp de dușmani. Nici unul nu se hotărâ să se înapoeze, să ia pe rănit. Atunci s'a prezentat partizana Marika Liapi declarând căpitanului ei:

„Eu mă întorc în sat!” și într'adevăr s'a înapoiat, a luat pe rănit în spate și l-a condus până la grupa din care făcea parte.

Câte Marici Liapi are astăzi Armata Democrată, o știu mai bine decât mine fasciștii cari le înfruntă zilnic...

A. SPILIOS

1) Femei luptătoare din Revoluția din 1921 a Greciei.

Figuri și imagini din timpul manevrărilor ofensive

— Compania în care se află Chiriacula Polihroniadis din Metovo. Pfolemaida, porneste la atac. Fete și băieți merg înainte, trecând prin iadul inamic, printre gloanțele dușmanului.

Dintre luptătorii noștri, mai puțini la început, mai mulți pe urmă, cad la pământ răniți. Infirmer nu există. Atunci Chiriacula, rămăsă singură în mijlocul acestei grădini de gloanțe, cere dela camarazi bandajele lor personale, pe cari fiecare luptător le poartă cu sine, leagă provizoriu pe răniți și imediat îi trimite la postul de prim ajutor.

Pentru această inițiativă plină de eroism, comandantul de pluton, Nulis a propus pe Kiriacula pentru o recompensă morală.

— Anthula, sefa de grup, când a văzut pe omandantul său de pluton căzând mort, a dat grupul său în primirea Ianulei, iar ea a luat co-

manda plutonului. Lupta cu înverșunare și era dată ca exemplu celorlalți luptători.

Toți își amintesc fața plină de fum a Anthulei, când trăsese două proiectile Pantzer, purtarea ei plină de hotărâre și nefărâmuritul ei eroism.

— Andromaca, din detașamentul de mortiere, se făcuse una cu mortierul ei și trăgea neîncetat. Se luase la întrecere cu celălalt mortier, care era ceva mai departe și nu vroia să tragă zadarnic nici un proiectil.

Deservântul azea cu atenție proiectilele în țeava mortierului, ceilalți camarazi pregăteau proiectilele, iar Andromaca ținea cu atenție și trăgea.

Cele două mortiere aruncau împreună 600 proiectile peșchez mōnarho-fasciștilor dela Ghinova, făcându-i să nu îndrăznească nici măcar nasul să și-l scoată afară.

PENTRU INDEPENDENȚA ȚARII

Cronica luptelor

M A M A

Soarele cobora atunci când ea a eșit dinăuntru. Ochii ei erau deacum uscați; pe fața ei vestejită se citea liniște. S'a dus de a dreptul la pomul unde îi sprijinise brancarda. Femeile grupului ei, cari transporta pe răniți și cari erau culcate spre a se odihni, s'au sculat toate, s'au dat la o parte făcându-i loc. Iar ea a trecut printre ele cu trupul drept și capul sus.

A simțit că toți ochii o privesc și și-a pierdut liniștea, de parcă s'ar fi ruginat, de parcă s'ar fi speriat de ea însăși, ca nu cumva să fi arătat ceea ce simțea.

— Este timpul, spuse ea cu vocea joasă, ca și cum ar fi vorbit singură, întorcând puțin capul și surâzând celorlalte.

Toate s'au îndreptat și și ia brancardele și s'au pregătit pentru un nou drum.

— Este timpul, a spus din nou Alexandra. Acum vorbea într'adevăr numai pentru ea. Simțise la un moment dat, că picioarele i-se îmoaie, că și pierde puterea.

De dimineată făcuse un drum cu brancarda dela postul de prim ajutor până la spital. Și încă unul înaintea postului de prim ajutor și dincolo fără să stea o clipă, iarăși înapoi la spital și îndată după ce-i spusese de Kosta al ei. Desigur, nu era puțin pentru anii ei.

A treia oară fugise mult. Alerga și vorbi singură și își mișca mâinile rău rost.

— Il mai găsesc, sau nu-l mai găsesc? Și pe drum alerga, iar șorțul ei negru flutura din spate. Ochii îi cogoreau.

Nu-l mai văzuse de 16 luni. Și acum oare i-se spusese adevarul?

— Este fractură, băiatul meu?

A ajuns găfâind, scâldată în sudoare.

— Nu mamă, fleacuri... Apoi nimic...

Ea stătea în colțul patului și asculta glasul, propriul lui glas, glasul lui cald. Și privea în ochii lui deschiși cari surădeau. Ia ochii lui viol.

— Mamă, dar de ce plângi?

— Dar tu de ce plângi Kosta?

— Uite, așa... plâng că te revăd. Rana e un fleac.

— De aceea plâng și eu copilășul meu. Dar tu ești un voinic...

— Și eu măcută, d'ăia m'au podidit lacrimile, pentru că știu că lucrezi la transportul răniților.

— Își pleacă capul și nu mai spune nimic. Amândoi au amuțit.

— Măi Kosta, te mai doare?

— Mamă, te obosești mult cu brancarda?

— Îrăși făcere. Mama stă tot la marginea patului, privindu-l cum este întins și înconjurat de vată și tifoane. Ochii i se umplu de lacrimi, în timp ce privește frumuse...

fea și tinerețea lui, care nu s'au stins.

După ce a coborât soarele, ea s'a ridicat.

— Acum mă duc și eu.

— Da mamă, du-te spuse băiatul. Vă duceți depărte?

— Mergem până la Kautziko. Noapte bună!

— Mergi sănătoasă, mamă!

Când a ajuns la ușe, s'a oprit și a întors capul.

— Vrei să-ți aduc ceva?

— Câte-va mere, mamă.

— Își adusese aminte de mărul din curtea casei lor, din Zalovo. A ieșit afară gânditoare.

La mere, sau cu brancarda? picioarele n'o țineau să facă nici una nici alta. Acum și-a dat seama cum o dor oasele.

— Astă seară nu rămâi aci? au întrebat-o celelalte femei. Alexandra Pulios, Eraclena cum i se spunea în sat, în vârstă de 41 ani, brancardieră a Armatei Democratice a Greciei și a îndreptat trupul slăbit și le-a spus:

— Astăseară o mamă a dus aci pe Kosta al meu. Deci am datorie ca și eu să transport în seara aceasta pe fiul ei rănit.

Nu mai era obosită, iar ochii nu-i mai lăcrămau.

Liniștea și bunătațea a luminat iarăși obrazul mamei. Era gata pentru al patrulea drum din ziua aceea.

— Hai să mergem, feme!

DIMITRIE HADZIȘ

SA FORMĂM CÂT MAI BUNE CADRE

Experiența luptei ne-a învățat, că puterea care ne dă imboldul hotărâtor în toată munca noastră, sunt cadrele. Pentru a promova întreaga noastră mișcare feminină, trebuie să creem un activ solid de cadre. Cele mai multe îndrumătoare au pornit-o bine, au studiat cu răvnă, iar Comisarii Politici au dus pe cele mai bune partizane în unități, în batalioane și companii. Steriana Kozan, responsabilă unei unități care apăra Murgana, a spus următoarele: „Prima mea grijă a fost să cunosc toate fetele, să văd cum gândesc, dacă sunt viteze, să le iubesc și să mă fac iubită de ele”. Astfel, am putut deosebi pe cele mai bune, cele bune pentru a deveni cadre”. Inșă nu este suficient o bună selecționare. Trebuie un ajutor neîncetat zi de zi. Când tov. Alexandra și Sumela fac programa de lucru, astfel încât să fie cât mai aproape de unitățile lor de bază, prelucrează noile lor cadre prin munca în comun, prin discuțiuni și coboară împreună cu ele la bază, le supraveghează și le ajută neîncetat. Amândouă, după fiecare perioadă, trimit concluziile lor, ajutându-le astfel cu experi-

ența lor în muncă. O alta, pentru a face cadrele să se ocupe mai intens, le-a pus întrebări la cari trebuie să răspundă. Spre pildă, cum organizează munca politică specială pentru femei? Să găsească exemple pozitive și să dea indicațiuni. Alte cadre ne indică ce să citim și apoi au loc discuțiuni.

Profesoarele Maria și Rita, după un studiu viu, păstrează notițe pentru dezvoltarea fiecărui cadru și îl ajută după împrejurări.

Acestea sunt câteva aspecte arătând faptele pozitive ale muncii noastre cu cadrele. Dar avem încă multe lipsuri. Cele mai multe din cadrele noastre sunt noi și fără experiență, unele muncesc mai mult cu picioarele și mai puțin cu capul. O datorie fundamentală a îndrumătoarelor este de a forma cadrele, de a cunoaște bine capacitatea, slăbiciunile și caracterul lor, de a găsi mijloace fecunde pentru a le ajuta în viață și de a le face educația în ceea ce privește critica și prin propriul lor exemplu.

Stalin a spus: „cadrele sunt inghinerii sufletelor”. Și de astfel de mecanici demni, lupta noastră are nevoie.

ELECTRA SE RĂZBUNĂ

Tancuri sar în aer

Concentrate în piața orașului La hana, tancurile cenușii ale inamicului lui cu șenilele lor de culoare închisă și cu roțile mici și grele, sunt gata să scuie foc și plumb.

Piața frumoasă este acum în fierbere, din pricina acestor monștri de fier cari sau instalat aci, în me-

locul ei.

Aceste tancuri trebuiesc distruse. Piața trebuie curățată.

Aceasta este misiune pe care o primește dela comandament, comandantul unui grup de partizani înarmați cu arme Pantzer.

(Continuare în pag. 4a)

DUPĂ CUM TRANSMITE AGENȚIA „ELEFTERI ELLADA“, ARMATA DEMOCRATĂ A GRECIEI CONTINUĂ ÎN ÎNTREAGA GRECIE LOVITURILE SALE ÎMPOTRIVA MERCENARILOR LUI TRUMAN.

In Peloponez, între 5 și 15 Octombrie detașamente ale Armatei Democratice au pătruns în orașele: Argos, Amaliada, Eghio, Leonidi și Zaharo

La Grammos unități ale A. D. G. s'au ciocnit cu inamicul la Psariatika, pricinuindu-i pierderi grele

Armata Democrată Greacă desfășoară operațiuni ofensive în toată Grecia.

In PELOPONEZ, în urma eșecului monarho-fasciștilor din masivul muntos Parnonas suferit între 3 și 6 Octombrie, Armata Democrată Greacă a pătruns între 5 și 15 Octombrie în orașele și orașelele Argos, Amaliada, Eghio, Leonidi și Zaharo. Monarho-fasciștii au fost atât de buimăciți de loviturile pricinuite din partea Armatei Democratice, încât au trimis acolo grabnic pe generalul Kiriakakis, cunoscut din eșecurile pe care le-au suferit unitățile monarho-fasciste de sub comanda lui în Peloponez.

IN RUMELI LUPTELE CONTINUA. În noaptea de 13 spre 14 Octombrie, unități ale Armatei Democratice au atacat orașul Domokos, care era apărat de batalionul XI al gărzii Naționale, mulți jandarmi și MAY-zi, Monarho-fasciștii înspăimântați au tras focuri toată noaptea. Un întreg pluton inamic compus din 27 soldați, sub conducerea sublocotenentului Gheorgacopoulos Haralambie din Patra a trecut în rândurile Armatei Democratice cu tot armamentul lor.

Au fost luați prizonieri 12 MAY-zi, printre cari se află și locotenentul Theladis Dimitrios. S'au făcut multe capturi.

În noaptea de 12 spre 13 Octombrie unități ale Armatei Democratice au atacat Ghilea-Parnasida.

IN THESSALIA, Armata Democrată a Greciei continuă atacurile sale și controlează șoseaua Larissa-Kozani, obligând pe monarho-fasciști să se aprovizioneze cu avioane.

La 12 Octombrie, unități ale Armatei Democratice au atacat concentrării de trupe inamice cari se aflau în trecătoarea Sarandoporos. Tot în acest punct unitățile noastre de diversiuni au aruncat un pod în aer și au străns 3.000 metri sârmă telefonică.

IN MACEDONIA CENTRALA, Armata Democrată își întinde zi de zi și activitatea și își extinde controlul până aproape de Salonic. La 14 Octombrie, unități ale Armatei Democratice au atacat satul Maritim Nea-Roda, (Calcidică) care era apărată de MAY-zii și jandarmii. Cu toată rezistența și sprijinul unui vas de război, detașame-

mentele noastre au ocupat satul. În noaptea de 14 spre 15 Octombrie unități ale Armatei Democratice au atacat satul Prohoma în apropiere de Thessalonica, au izgonit ep dușman și au pătruns în această localitate.

Un număr de 34 de tineri s'au alăturat Armatei Democratice.

În aceiași zi trupe de cavalerie ale Armatei Democratice au intrat în satul Aspros Kilkis și au capturat 8 cai, luând ca pradă de război dela trupele monarho-fasciste aflate în această localitate.

Știri din presa Ateniană relatează că unități ale Armatei Democratice au intrat în satul Karies Aghios-Oros și în Ierissos (Calcidica). În Macedonia de Est unități ale Armatei Democratice s'au ciocnit cu inamicul în satul Neohori-Paranesti și au nimicit garda exterioară a satului Didimotihio.

IN MACEDONIA OCCIDENTALA unitățile Armatei Democratice au atacat, în urma unui tir bine dirijat, localitatea Persebi, provocând inamicului pierderi de 14 morți, 8 răniți. Au fost luați și doi prizonieri.

La 12 Octombrie unități aparținând de brigada a 18-a Armatei Democratice au atacat o coloană de 260 de automobile militare inamice care se deplasau dela Kastoria spre Vogatiko. Au fost distruse 40 mașini militare, iar inamicul a avut pierderi de 50 morți, 32 răniți și 12 prizonieri.

Deasemeni au fost luați prizonieri 4 deservanți ai mașinilor cari strâng mine, iar mașinile respective au fost distruse. S'a capturat și multă pradă.

IN REGIUNEA VOIO-SMOLIKA, Grammos Armata Democrată Greacă eliberează mereu noi teritorii. Unitățile noastre au aruncat în aer uzina de apă din KranioDeskati.

GRAMMOS

La 12 Octombrie, unități ale Armatei Democratice s'au ciocnit cu inamicul la Psariatika, pricinuindu-i pierderi grele. La 9 Octombrie, detașamente inamice în drum spre punctul Monifilo-Glimtsa, au căzut pe un câmp de mine, suferind pierderi grele, cari nu au putut fi încă verificate. În zilele de 13 spre 14 ale lunii Octombrie, unități ale Armatei Democratice au pătruns în poziția inamică depe înălțimea 1304; s'au ciocnit cu inamicul aflat pe înălțimea Perikopata și au difuzat în diferite localități manifeste și material propagandistic. Pe șoseaua Statista-Karaiianika, grupuri de diversiune ale Armatei Democratice au aruncat în aer un pod, luând cu acest prilej 3 prizonieri monarho-fasciști, cari păzeau un câmp de mine așezate de inamic.

La 12 Octombrie, o coloană inamică de automobile care mergea în șoseaua Vogatsiko-Neapoli, a căzut sub focul grupurilor noastre de diversiune. A fost distrusă o mașină.

La 16 Octombrie, unități ale Armatei Democratice au atacat forțe inamice aflate în punctele Poljanemo-Ianikofali-Starovo și Platidromos. Cu acest prilej, au răspândit material propagandistic în rândurile armatei monarho-fasciste.

La 15 Octombrie, o unitate inamică, ce se deplasase depe înălțimile 1030 și Starovo, spre Aghios Dimitris, a fost atacată de detașamente ale Armatei Democratice și silită să se reîntoarcă la baza sa. Inamicul a avut pierderi de un mort și 5 răniți.

La 12 Octombrie unități ale Armatei Democratice au atacat dela mică distanță, pozițiile întărite ale inamicului, aflate pe înălțimea 1206 și Mikri-Bela-Voda, cu pierderi pentru dușman de 13 răniți.

ELECTRA SE RĂZBUNĂ

(Urmare din pagina 3-a)

Electra, vrtașă neînfricată trebuie să-i conducă pe luptători până la cuibul fascist. Cu mare băgare de seamă, ea îndreaptă grupul pe drumuri cunoscute numai de ea. Câte nu-i amintesc aceste drumuri! Fie care colț și fiecărui piatră îi evocă amintiri dragi și fac să-i crească ura și dorința de răzbunare împotriva buradazilor.

Încet, încet, grupul se apropie. Între timp, primele focuri ale luptătorilor au început să se audă. Tancurile cu grelele lor lanțuri, au scos un sunet oboșit, un scârțâit și apoi încep să se miște făcând un sgomot sâstru.

Grupul cu arme Pantzer stă pe loc și așteaptă. Se dau ordine pentru deschiderea focului și armele Pantzer își îndreaptă toate deodată focul către ele. Acum monștri de fier au devenit o grămadă înformă.

Resturile lor ard. Frumoasa piață a devenit morământul lor.

Electra în Lahana răzbuună pe toți concetățenii săi cari mai sunt încă robi.